

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.028 van 21 juni 2016
in de zaak A. 219.261/XIV-37.033**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Julien Hardy
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 17 mei 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 165.956 van 15 april 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 1 juni 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas vast en vermocht vervolgens wettig te stellen dat verzoeker zich niet langer op de ongeloofwaardig bevonden asielmotieven kan beroepen ter staving van zijn nood aan subsidiaire bescherming. Verzoekers beweerde “bijzonder risicoprofiel” wordt aldus niet aanvaard door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Daarnaast besluit de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen dat op basis van informatie in het administratief dossier niet kan worden aangenomen dat verzoeker louter omdat hij soenniet is vluchtelingenrechtelijke problemen zou riskeren bij een terugkeer naar Bagdad, dat uit zijn eigen verklaringen blijkt dat zijn eigen wijk niet of in mindere mate werd getroffen door het geweld en dat er zich nog tal van naaste familieleden in Bagdad bevinden en verzoeker in hun hoofde geen recente, ernstige en aan de veiligheidssituatie gerelateerde incidenten aanhaalt. Het bestreden arrest voldoet wat betreft de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is kennelijk ongegrond.

1.2. In het eerste subonderdeel van het tweede middelonderdeel gaat verzoeker er aan voorbij dat bij de analyse van de situatie in Bagdad eveneens de door hem aangebrachte informatie in rekening werd gebracht. Zo wordt in het bestreden arrest verwezen naar “de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) en zoals aangehaald in en gevoegd bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1)”. Verzoeker maakt dan ook geen schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) aannemelijk. Het eerste subonderdeel van het tweede middelonderdeel is kennelijk ongegrond.

Uit de hiervoor geciteerde passage uit het bestreden arrest blijkt dat verzoekers kritiek dat de bronnen van de gebruikte cijfers betreffende het niveau van geweld in Bagdad niet worden vermeld feitelijke grondslag mist. Temeer nu verzoeker in het derde subonderdeel van het eerste middelonderdeel zelf de gebruikte bron, met name de COI Focus van 6 oktober 2015, hanteert. Het tweede subonderdeel van het tweede middelonderdeel is kennelijk ongegrond.

De stelling in het bestreden arrest betreffende het aantal aanslagen in Bagdad in 2015 vindt wel degelijk steun in de door verzoeker aangehaalde COI Focus van 6 oktober 2015, meer bepaald op pagina 29 van dat rapport. In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, wordt in het bestreden arrest niet enkel rekening gehouden met “slechts” 31 aanslagen, “zonder die selectie te motiveren”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt immers uitdrukkelijk op het geweld in Bagdad “in hoofdzaak de vorm aanneemt van

terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds” en erkent dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist maar stelt daarbij dat “ook andere objectieve elementen [dienen] meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet”. Het derde subonderdeel van het tweede middelonderdeel is kennelijk ongegrond.

Gelet op het voorgaande, mist verzoekers kritiek dat “[d]oor ‘selectief’ om te gaan met de gewelddadige incidenten, [...] het bestreden arrest eveneens artikel 48/4 Vreemdelingenwet [heeft] geschonden”, feitelijke grondslag. Het vierde subonderdeel van het tweede middelonderdeel is kennelijk ongegrond en er is geen reden om in te gaan op het verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Het tweede onderdeel van het eerste middel is kennelijk ongegrond.

2. Verzoeker voert in een tweede middel aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ambtshalve de onregelmatigheid van de aanvankelijk bestreden beslissing had moeten opwerpen als deel van de rechten van verdediging nu de bronnen die werden gebruikt in de COI Focus en die aan de basis liggen van de analyse van de subsidiaire bescherming, niet voldoen aan artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 ‘tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen’.

Een middel dat de openbare orde raakt kan voor het eerst in graad van cassatie worden opgeworpen, doch op voorwaarde dat de feitelijke elementen die nodig zijn voor de beoordeling van dat middel uit het bestreden arrest blijken of dat verzoeker die feiten voor de eerste rechter heeft aangevoerd.

Verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen echter dergelijk middel niet opgeworpen maar integendeel de beoordeling ten gronde van de asielaanvraag en van de gehanteerde informatie inhoudelijk bekritiseerd. Nergens heeft verzoeker de regelmatigheid van de in het administratief dossier vervatte informatie betwist.

Het gaat dan ook om een nieuw middel dat niet voor het eerst kan worden aangevoerd in de graad van administratieve cassatie.

Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op eenentwintig juni tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams